

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. Fakss: 67830770. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2023. gada 18. oktobrī

Satversmes tiesas 3. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Gunārs Kusiņš, tiesneses Anita Rodiņa un Jautrīte Briede, kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto [..] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (ieteikums Nr. 163/2023),

konstatēja:

1. No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Ķekavas novada domes saistošo noteikumu Nr. SN-TPD-2/2023 “Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi un grafiskā daļa”, kas apstiprināti ar Ķekavas novada domes 2023. gada 22. marta lēmumu Nr. 13, (turpmāk – Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi) 528. un 558. punktu, ciktāl tie neparedz buferzonas minimālo platumu vai formulu, atbilstoši kurai katrā konkrētā gadījumā aprēķināt minimālo buferzonas platumu, par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 90. un 115. pantam.

2. Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 528. punkts noteic: “Ja Rūpnieciskās apbūves teritorija (R) robežojas ar dzīvojamās vai publiskās apbūves teritorijām, paredz buferzonu sev piederošajā teritorijā gar zemesgabala robežu, un realizējot būvprojektu to ierīko. Buferzonas platumu nosaka un pamato detālpilnījumā vai būvprojektā, atkarībā no ražošanas uzņēmuma darbības veida

un ietekmes uz apkārtējo teritoriju vides un dzīves kvalitāti, ņemot vērā sekojošus nosacījumus:

[..].”

Šo noteikumu 558. punkts noteic: “Ja Rūpnieciskās apbūves teritorija (R1) robežojas ar dzīvojamās vai publiskās apbūves teritorijām, izstrādājot detālplānojumu paredz buferzonu sev piederošajā teritorijā gar zemesgabala robežu, un realizējot būvprojektu to ierīko. Buferzonas platumu nosaka un pamato detālplānojumā vai būvprojektā, atkarībā no ražošanas uzņēmuma darbības veida un ietekmes uz apkārtējo teritoriju vides un dzīves kvalitāti, ņemot vērā sekojošus nosacījumus:

[..].”

Savukārt Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 8.2. apakšpunkts paredz, ka buferzona ir minētajos noteikumos, detālplānojumā vai būvprojektā noteikts attālums vai teritorijas daļa, kuras galvenais uzdevums ir mazināt potenciālo negatīvo ietekmi uz dzīves kvalitāti un vides piesārņojumu, tai skaitā trokšņa un gaisa piesārņojumu.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18.–19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktam Satversmes tiesa izskata lietas par pašvaldības saistošo noteikumu normu atbilstību Satversmei. Līdz ar to pieteikumā ietvertais prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt

pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

6. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka viņai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt šā likuma 19.² panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā minēto uzskatu pamatot.

Personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja: pirmkārt, personai Satversmē ir ietvertas konkrētās pamattiesības; otrkārt, tieši apstrīdētā norma aizskar personai Satversmē ietvertās pamattiesības (*sk. Satversmes tiesas 2020. gada 30. decembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2020-08-01 11. punktu*). Satversmes tiesa ir atzinusi, ka personas pamattiesību aizskārums parasti pastāv, ja tiesību norma, kuru persona uzskata par neatbilstošu augstāka juridiska spēka normām, tai ir piemērota. Tomēr pamattiesību aizskārums var tikt konstatēts arī gadījumos, kad apstrīdētā norma personai nav piemērota, bet pastāv tāds apstākļu kopums, kas ļauj Satversmes tiesai pārliecināties par aizskāruma esamību (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 21.1. punktu*).

Pieteikumā ir citētas Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu un Ministru kabineta 2013. gada 30. aprīļa noteikumu Nr. 240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” normas, pausts Pieteikuma iesniedzēja viedoklis par Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 528. un 558. punkta trūkumiem, kā arī sniegti Pieteikuma iesniedzēja priekšlikumi minēto normu grozījumiem. Tomēr no pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem nav gūstams apstiprinājums tam, ka Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 528. un 558. punkts Pieteikuma iesniedzējam būtu piemērots, vai arī tam, ka pastāv tāds apstākļu kopums, kas ļautu Satversmes tiesai pārliecināties par minēto normu radītā pamattiesību aizskāruma esamību.

Pieteikuma iesniedzējs norāda, ka Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 528. un 558. punktā ir nepieciešams paredzēt minimālo buferzonas platumu vai formulu, atbilstoši kurai katrā konkrētā gadījumā to aprēķināt. Tas, ka pašvaldība neesot šādu regulējumu noteikusi, neatbilstot Satversmes 90. un 115. pantam. Tomēr Pieteikuma iesniedzēja viedoklis par šāda regulējuma iespējamo nepieciešamību nepamato viņa pamattiesību aizskārumu. Pieteikumā nav pamatots tas, kādas konkrētas uz Pieteikuma iesniedzēju attiecināmas

pamattiesības izriet no minētajām Satversmes normām. Tāpat nav pamatots arī tas, kādā veidā pašvaldība, neparedzot minimālo buferzonas platumu vai nenosakot formulu, atbilstoši kurai katrā konkrētā gadījumā aprēķināt minimālo buferzonas platumu, būtu aizskārusi Pieteikuma iesniedzējam Satversmē ietvertās pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 3. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (pieteikums Nr. 163/2023).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētājs

Gunārs Kusiņš